

Передплата

на «РУСЛАНА» вивозить:
в Австрії:
на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 170 кор.

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокое число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирнеш ми очи і душу ми вирнеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5½ год. пополудни.

Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровского (Хорунщини). Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пассажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє.

Рекламації неопечатані в вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надсланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

3 церковної ниви.

(Δ) С. Сьв. Папа Пій Х видав з нагоди 50-ліття свого священства експортацию де католицкого духовенства, в котрій наставляє клер, щоби показав ся достойним свого високого посланництва. Се поставленє має відносити ся не тільки до духовенства, але також принести жосен усім католикам, бо добро католицкого народу зависиме у великій часті від доброго прикладу духовенства. Папа вказує на конечність святости життя священників, котрі є Христовими заступниками на землі. Дальше обговорює подрібно способи піднесеня понятиї католицкої святости і яко такі вич. сляе особливо: молитву, роздумуванє про вічність, читанє священних книг, читанє сьв. Письма і розбиранє справ сумління. Сьв. Отець зазначає відтак конечність послуху єпископам, а особливо Апост. Столиці, добрі діла і научуванє молодежи, працю над розповсюджуванем мирного життя серед народу, проповідь євангелія серед нецивілізованих народів, діла добродійні також супроти гонителів.

Ся експортация поручає дальше християнському духовенству місячні реколекції і засновини католицких союзів і жінчить уділеням апостольского благословеньства.

Італійский учений Августинець о. А. Пальмієрі, котрий минушого року був на духовнім конгресі церковної унії в Велеграді а відтак гостем нашого митрополита, написав на основі своєї подорожи до Росії, де він досліджував становище російської Церкви і можливість введеня католицизму, діло п. з. «La Chiesa Russa». Се діло піддає острій критикі в краківскім «Czas-i Ks***», на котру о. Пальмієрі відповів в тім же дневнику трема основними статями. У відповіді своїй жалує ся о. Пальмієрі, що при досліджуваню католицизма в Росії не дізнав ніякої помочи від польского духовенства, що литовські священники достарчили єму багато документів до релігійної справи на Литві, однак коли в Вільні хотів провірити їх вартість з підмогою польских священників, ні оден з них не хотів єго прийати ані не позволив єму переступити порогів катол. семірії, мимо поручних листів.

Найцікавішою однак для нас частиною відповіді о. Пальмієрого є уступ, в котрім виступає в обороні уніятської Церкви і тому сего уступ наведемо дословно. О. Пальмієрі пише:

«Написав я в мой книжці, що протягом трех віків уніятска Церква зносила іє сторони лат. Церкви в катол. Польщі погорду і упокорєжє. На погляд одного з клерикальних органів буду приневолєний за се дати відповідь перед Богом та

історією. Чи хотіли може, щоби я написав, що лат. Церква руководила ся супроти руско-уніятської Церкви любовю, справедливостю і лагідностю?! Наколи сего справді бажає Gazeta kościelna, то окаяжу се, однак за такий висказ не міг би я прийати одвічальности. Суд мій виробив я собі, читаючи Dzieje kościoła unickiego X. biskupa Likowskiego. А сему авторови не сьмів би я і не міг би закинути недостачі патриотизму, коли він каже, що катол. Польща по ма ч о ш п н о м у поступала з Русинами-уніятами і що на польске правительство не мала спадає вина упадку Унії. Виключено в Польщі руских єпископів від засіданя в соймі; наложено на них десятину, забронено їм носити хрести, подібні до христів, ношених лат. єпископами, не позволено їм уживати титулу Illustrissimi ітд. Мій критик знає певно документи, збережені Пропагандою, котрі в доказом, що presbyteri latini presbyteros ruthenos vario gravamine vexant, irrident, contempunt.

Я припускав, що тим не обиджу польского народу. Як польский клер заховував ся супроти Русинів, так італійский клер — супротив Греків-уніятів. Лат. єпископи італійські дійшли навіть до того, що палили дороговітні грецкі рукописи, які находили ся в грецких монастирях в Калябрії. Така страшна була ненависть того, що греко-уніятске! Іта-

ОГОНЬ ЖИТЯ.

Оповіданє М. Чернявского.

(Дальше).

Ми з жінкою слухали її оповіданє і невеселі думки і чутя обгортали нас, мов помалу й потроху, все сипалось і сипалось на нас осіннє лїстя з великого дерева життя. Так було далеке від нашого те жите, яким жили оті батько й мати з десятима дітьми і в той саме час було таке близьке їх горе і така знайома любов до дітей. Ми хоч і не бачили, але нам ясно уявлялись постаті отих нужденних батька й матери. Ми бачили всю сімю, часто — й густо голодну. Бачили, як она побиваєть ся і бореть ся з долею.

А Гапка розповідала далі:

— У нас хліба вже нема: поїли. Тепер бекмес імо...

— А щож воно таке за бекмес?

— А хіба ви не знаєте? А се мед... солодкий!... З кавунів мати нарбили. Побігало — за те, що я літо у него на баштані сиділа — дав два вози. А мати кажуть: «не будемо усіх кавунів їсти, я зроблю бекмесу». Та й зробили. А тепер імо: солодкий!...

Она розказувала і нам уявляв ся той невідомий нам «бекмес», що єго їдять без хліба, бо хліба немає.

— А отсе, як замерзне гразюка, то батько возитимуть у город очерет. Тоді й хліб буде.

— Та як жеж воно без хліба бути? — мов сама себе, дивлючись на мене, питає жінка.

— Ге, як!... Так без хліба й сиділи.

IV.

Минув тиждень і другий. Гапка жила у нас. Ми звикли до неї, а она до нас. Але чим далі, то она робилась все сумнішою. Все дивилась на шлях, все жалкувала, що йдуть дощі і не має морозів. По первих она почала було мов поправлять ся, а тепер знов стала така, як і була.

Она журилась за сімєю.

— От і знов дощ, — казала она, сумно хитаючи головою. — Знов батько не повезуть очерету. Колиб хоч побачити кого, розпитать ся...

— А про щож ти будеш розпитувать ся?

— Як про що? Як там наші живуть? Як дядько Микита?...

— А щож там робитиметь ся з дядьком Микитою?

— А єго хотять Гаврющенки та Степанці у Сібір вислати.

— Як? Хібаж они можуть се зробити?

— Кажуть люди, що можуть. Їх би самих треба, а они дядька Микиту хотять...

— За щож се?

— А як палили панів, то Гаврющенки та Степанці там перші були. Петро Гаврющенко і тік підпалив генеральші. Повні брички понавозили тоді собі хліба: пшениці й ячменю... Та на їх ніхто й не доказував. А як згоріла у Гаврющенків клуня, то зараз почали кричати: «то Микита спалив!» А єго і в селі не було. Хтось другий підпалив, бо Гаврющенки оті прокляті... там такі, що не дай Бог! Шкури деруть з людей. А на дядька они сердиті за землю... А тепер і кажуть: «він уредний, людей мутить, треба єго вислати у Сібір». А як грабували генеральшу, то ні батько, ні дядько не були там. Батько хотіли, так мати не пустили.

(Конець буде).

лійські історики, найліпші католики, навіть духовні: Родота, Ніназі оповідають про сю фалшиву ревність, однак не стягають через те на себе докору, мов би хотіли шкодити італійському духовенству. Для чогож чужоземець не може згадати про сі історичні події в польській Церкві, особливо коли черпає їх з польського історика? Одинока причина, для якої згадав я про се, була та, щоби загригти Поляків і Русинів до згоди і любови в тім закутку давньої Польщі, в котрім скупляють ся надії їх будучого воскресеня, де підносить ся просвіта і скріпляє польський геній, де Русинам лишена повна свобода і спроможність розвивати свою народну й індивідуальну енергію. Яко сердешний і щирый приятель Поляків бажаю, щоби мир і згода запанували між ними а Русинами, бо грозить їм небезпечність пангерманізму і панрусизму. Бачу, що часть дневникарства побуджує сі обидва народи до боротьби і повного розділу. Вважаю се доливанем олію до огню і мені здає ся, що борше чи пізнійше із спору двох скористає третій.

Отсі знаменні слова італійського ученого повинні собі добре затамити і Поляки і Русини!

Політичний огляд.

Австро-Угорщина

Великосербська агітація в Босні і Герцоговині звернула на себе знов шильну бачність політ. світа після увязнення урядника Пребичевича і виходу брошури «Finale» Настича. Настич приїхав з Відня до Загребу, щоби там зложити в суді зізнання що до великосербської агітації. Сего вижидают з великою цікавістю, бо поліція мала викрити замір атентату на бана, о чім має Настич дати поясненя. В сій справі єсть багато скомпромітованих сербских послів угорського союму, котрих видачі буде домагати ся суд. Судове слідство мало виказати, як звичають з Загреба, що сербський „Сокіл“ в Загребі є військовою організацією після плану виготовленого шефом сербського генерштабу підполковником Николічом. Сей „Сокіл“ мав бути засновком повстанчої армії. Члени мали відзнаки і мундур сербского королівства, а перехоплена переписка потверджує близьку звязь з двірськими кругами білгородскими. Увязнено також професора богословія Прибичевича (брата згаданого урядника) в Карловіцях, бурмістра міста Дубіч Хорватфаніча і его сина, судию Басича а крім того мають послідувати дальші увязнення.

Колиж угорське правительство так енергічно виступає, то треба на се глядіти з подвійною обережністю. Відомо, що за фіюманською резолюцією слідувало мадарско-великосербське братанє в Білгороді, де висланник Кошута посол Лендель був учасником. Велико-сербський рух неперечно має могутних союзників в Пешті, а коли коаліційне правительство так рішучо тепер виступає, то можна підозрівати, що ціла акція має бути пересунена на бічний шлях, щоби замотати положене і не одно замазати.

Просимо відновити передплату.

НОВИНИ.

— Календар. В четвер: руско-кат.: Євдокіма прав.; римо-кат.: Іполита М. — В п'ятницю: руско-кат.: † Вип. Ч. Кр. Мак.; римо-кат.: Евсевія II.

— Ратункова акція з приводу живлових катастроф. В ціли належитого переведеня запомогової акції для околиць навіщених повенню, градом, довготривалими дощами або недостачню паші, постановив намісник др. Бобжинський утворити при намісництві ратунковий комітет, зложений з делегатів намісництва, краевого відділу, ц. к. господарского товариства у Львові, ц. к. рільничого товариства в Кракові, товариства рільничих кружків і товариств „Просвіта“ і Качковського. Задачню того комітету буде на підставі дат, збираних тепер правительственными і автономічними властями, уложити правдивий образ грози після поодиноких громад і повітів, а одісля на тій підставі ухвалити розділ запомогових фондів, відданих намісникови д-рови Бобжинському, центральним правительством, межі поодинокі повіті. Дальшим безпосереднім розділом тих запомог заняли би ся повітові ратункові комітети, утворені з тих самих чинників в повітах навіщених елементарними нещастями, а то згідно з вказівками, уділеними їм головним комітетом. Тов. „Просвіта“ має, подібно як і всі інші, висше згадані інституції, визначити до головного ратункового комітету одного свого делегата і его заступника.

— Ювілейні переписні листки. Як ми вже коротко згадували, австрійський заряд почт випустить за кілька днів в обіг переписні листки з нагоди ювілею 60-літнього панованя нашого монарха. Запроектовані проф. Кольом Мозером переписні листки будуть мати на адресовій стороні місце до письмених записок, а на другій стороні портрет цісаря виконаний артистично ритівником Шпрінбеком після фотографічної знімки проф. Віліяма Унгера. В горішних рогах над портретом монарха містять ся знімки цісарского бургу у Відні і шенбрунського замку. На ювілейних переписних листках, які видадуть в Празі, будуть тих місцях представлені види замків в Карльштайні і Градчині. Рамку портрету і обох видів будуть творити богаті орнаменти, яких головним мотивом будуть австрійські герби, а на долинні напись: Franciscus Josephus I. D. G. Imp. Austr. Rex Boh. Gal. Ill. etc. et Ar. Rex Hung. На адресовій стороні буде напечатаний почтовий значок — але не той звичайний, що є на теперішних переписних листках, але такий, як почтовий значок за 30 сот., се є, буде представляти портрет нашого монарха з 1848 року. Така ювілейна картка буде коштувати 15 сотиків і буде в обігу лише до кінця сего року. Крім того вийдуть ще відбитки цісарского портрету з переписного листка на окремих картках з япанського паперу і будуть продавані по 20 К за оден примірник.

— Проти еміграції до Чиле. Міністерство внутрішних справ видало окружник, в якім остерігає перед виїздом до Чиле, де тепер населене переживає економічну кризу.

— Повені в Галичині. В останніх днях надуть в цілій Галичині зливні дощі, а найбільші здовж карпатских гір. Наслідком того повиливали знова підгірські ріки в західній і східній Галичині. Про повені зі східної Галичини наспіли до Львова лише отей скупі висти: Прут і Черемох з притоками виступили з берегів. Вода ще прибуває і грозить новою повенню. Зі Стрийщини пишуть: Оноді о 11. год. в ночи межі Синевідском а Любінцями наступив хмаролом. Коло села Старяна на просторі 5 квадр. кілометрів вода знесла з піль всьо збіже і нанесла хліборобам величезні шкоди. — При сій нагоді просимо наших пов. читачів, доносити нам коротко на переписних

листках про стан земледіля і про шкоди, які наробили дощі і повені. Економічне положене нашого селянина передовсім треба мати на бачности і використовувати кожду нагоду, якби єму помочи. А писаним словом як раз звертає ся увагу компетентних кругів на розміри живлових нещасть при розділі державних і краєвих запомог. Що але діє ся на провінції, се дає ся вже відчувати і у Львові через подорожнє средств живности. Дізнаємо ся також, що сего року зголошують до забезпеченя в „Дністрі“ збіжа дуже мало, може яку десяту часть того, що забезпечувано в попередних роках. З того видко, що нема що забезпечувати, бо мало котрий господар захопив з поля вижате збіже, а всьо решта гние в покосах або на пни. Не закладаймо рук з розпуки!

— Відгомін убиства намісника. В Тернополі засуджено дня 6. с. м. Петра Кораля на 10 днів арешту з дводневним постом са похваляване вчинку Січньського. Кораль мав сказати: „Я ся з того тішу так, якбим 10 срібла найшов“.

— Вісти з Парани. Курітвбека „Зоря“ доносить: Зелізничні робітники, котрі тут прибули 3. ливня з Росії, по найбільшій части щирі Русини-Українці, повтікали з зелізничного поїзду, котрий мав їх везти до роботи при зелізничі. Робітники ті в числі 250 удались до консуляту німецкого, яко заступника російского; він в суботу запросив пана Квасінського яко товмача, котрий якось полагодив тую квестію. Робітникам обіцяли по 4 і пів рублів денно а не дали. Як та справа полагодить ся, то напишемо. — Дня 6. ливня приїхало 200 імігрантів; в Ріо де Жанейро знаходиться ся еще 1000 емігрантів, котрих половина має приїхати до Парани. — На кольонії Люцена віддав польський сьвященик Русинам їх церкву, яку був підступом забрав. — О. П. Петрицкий (мабуть з Колоколина) виїхав вже — як доносить „Зоря“ — до Парани, де обійме парохію в Ріо Клярє.

— Дощі і опади на Україні. Зі Сквирского повіту (в Київщині) пишуть: Дощі, що безупинно періщать день й ніч мало не два тижні, припізлили жнива в нашій окрузі і наробили таки трохи шкоди людям. Мізерні полукипки раннього жита та пшениці встигли уже в копах покільчити ся на верхніх снопах і дали ростки мало не на три пальці; звязаний овес теж потерпів, а той, що на покосах лежав, почорнів і таким чином для ужитку скотипі зробив ся майже неголящим. Найбільше попсовано водою пізні сіна, що так чи инакше зберегли ся від потопів водних. Але й припізнені жнива не довго протягнуть ся: день другий та й по роботі, бо не довго баритимеш ся над рідесенькою пшеницею й житом (не zostали ся они не пересіяними). На скільки плохий урожай у нас, — сьвідчить сніп, що дають людям тепер економії — „скарби“. В с. Лавриках, напр., економія дає 16. сніп пшениці, 13 — гороху і аж 36-й сніп пшениці „після жачки“ (вязати). От і жнива при таких умовах... — У злисаветградскому повіті на Хереонщині сими днями нароблено багато шкоди городній та садовині. Шкоди зроблено на десятки тисяч. У с. Грузкому злива наробила шкоди більше як на 40.000 карб. — Жнива на Таврії давно почали ся, та разом з тим почались і дощі, що йдуть мало не що дня без перестанку. Хлібороби боять ся, щоб не було як позаторік, коли хліб прів в копах. А хліб тут на зерно гарний. — Дня 31. липця в с. Лісовичах, таращанського повіту, в Київщині, град вибив у орендатора тамошньої економії, Щавинського, 30 десятин лєну, на 3.000 карб. і в селян — 107 десятин вівса, 73 десят. проса, 84 десят. гречки і 125 дес. ячменя, наробивши збитків приближно на 20.000 карб.

— Великі дощі в білгорайскім повіті (Холмщина) затримали жнива й наробили не мало шкоди людяности. Жито і инша пашня вже починає сипати ся, а скошений хліб — гние. А колиб не сі дощі, то урожай був би дуже славний. — З м-ка Малина, радомисльського повіта, пишуть: Десятина дає саме більше 10

ків, тоді як торік набиралося до 20 кіп. Багато є таких нив, що й насіне ледви-ледвички вернеться: поріс самий тільки стоклос та метлиця. Мабуть і сего року (вже третій) прийде ся нам голодувати, бо й на ярину мало надії. Овес зовсім нікуди не годить ся: підріс 1/2 аршина від землі, а далі й став. Гречка булаб і нічого, та спека червцева так присмажила її, що зерна майже й нема, — самий рудяк. Сінож уродило добре.

— **Огні.** В громаді Підлужу, ставиславського повіта, вибух оної огонь і знищив 10 загород селянських. З погорільців були лиш три обезпечені. — В Гійчу, равського повіта згоріла оної стирта сіна, вартости 2,500 К. Огнь підложила Авна Труш, котру жандармерія арештувала і відставила до суду в Раві. — В Перемішлі згорів дах на будинку Ант. Вісневського і деревляні моделі до відливання заліза, що були зложені на поді. Шкода вносить кілька тисячів корон і була обезпечена.

— **Смерть від ужаленя шершеня.** В селі Кольніцберг к коло Амштеттен в долишній Австрії підчас переорюваня стерні ужалив шершень тамошного господаря Антона Найгавзера в горло, якраз в саму гортанку. Ужалене було так сильне, що Найгавзер до кількох хвиль зачав дусити ся і впав непритомний на землю, де его свояки знайшли ще ледви живого. Закликаний зараз лікар не міг подати ніякої помочи, бо ціла гортанка так була спухла, що нещасливий дусив ся, а операції не можна було перевести. Найгавзер помер третого дня серед великих мук.

— **Ціни на худобу** на рос. Поділю останніми часами страшенно підупали через засуху й брак паші. Навіть такий багатий маєток, як барона Маса в с. Деречині випродує частину худоби.

— **Воздушні самоплав.** Інженер Врігд робив оної в Ля Ман проби зі своїм аероплянком. Перша проба не вдала ся зовсім і машина мало що не поломала ся. При другій пробі самоплав підніс ся 12 метрів в гору, перелетів 200 метрів, завернувшись, але треба его було задержати, бо мотор лиху функціонував. При третій пробі аероплян підніс ся у воздух 15 м. високо і виконав дві вісімки. Остання проба тривала мінуту.

— **Американські залізничі.** Статистичне бюро для міжстейтової комісії для промислу оголошило, що з кінцем фіскального року (30 липня) американські залізничі мали чистого доходу 449,461,188 дол. Перевезли сі залізничі 873,905,133 пасажирів і 1,796,659 тон товарів. Довгість залізниць виносила 327,775 миль, число занятих робітників виносило 1,672,074 людей. Локомотив було 55,388, возів пасажир-

ських 43,973. Залізничі вбили або поранили протягом одного року 122,855 осіб. На кождих 100 миль випадає 735 робітників. Загальна сума виплаченої їм платні вносить 1,072,427 д. Перевіз пасажирів вносив о 76 мільонів людей більше як минулого року. В році на кождих перевезених 1,432,631 людей зістав оден забитий, а оден ранений на кождих 67,013 перевезених. Оден пасажир зістав забитий на 46 мільонів миль а оден ранений на кожді 2,125,493 миль, які переїхав.

— **Застановлене слідства** проти жінки пос. др. Евг. Левицького, сестри М. Стічинського, зарядила державна віденська прокуратура. Карно судово доходжене проти неї заряджено після 305 § к. в. за те, що она сказала до депутатції віденської рускої молодіжи, що она гордить тим, що має такого брата. Як доносять віденські часописи, тепер застановлено вже те слідство так проти п. Левицької, як і проти делегатів рускої віденської молодіжи, Галушинського і Коновалця яко безпредметове.

— **Американські досліди наукові у східній Галичині.** Др. Витовт Шрайбер дістав поручене від професора атропологии, Колумбія, в ньюйоркському університеті, аби на кошт Зєдінених Держав перевіз антропологичні досліди над сільським населенем у східній Галичині що до зросту, будови черепа, пропорції тіла, полові зрілості і т. д. На основі тих дослідів американське правительство хоче перевести порівнюючу студію, чи і о скільки та в який спосіб впливає зміна підсоня на емігрантів і новім місци їх побуту.

— **Неімовірна подія** стала ся в однім домі в Курітибі, де мешкав урядник австрійського консуляту. Ото сей чоловік надужив в дуже огидний спосіб гостинности одної фамілії, молодих людей, де перебував. Коли прийшов властитель до дому, сей урядник іменем Коссовський, вислужений капраль, набив его і викинув за двері. Пан властитель дуже порядний чоловік не міг схамийти ся, а коли еще урядник консуляту австрійського кинув ся на него в его домі з револьвером, зачав боронити ся. Револьвер випалив і поцілів випадково пана урядника консуляту австр. в ногу (шкода що не в дурний мозок). Сей урядник Коссовський думає, що він еще при війську служить і рекруттам зуби вибивав. Австро-угорське міністерство повинно застановитись і не легковажити таких постерунків в далекій чужині, щоб послати на репрезентантів якихсь заволок, котрі о Австрії ані Угорщині понятя не мають, або послати ніби таких урядників, котрі нічого не розуміють. („Зоря“).

— **Хто хоче жити двіста літ** нехай поступає після рад хінського амбасадора в Вашингтоні, Ву-Тінг-Фонга, що радить отсе: 1) Не їсти сніданя і вдовольти ся лише дворазовим їдженем денно. 2) Обходити ся цілком без мяса, їсти лише риж, або кому се можливе — булку, ярину, овочі і оріхи. 3) Не уживати кави, какао, чаю, горівок, корія, ані ніяких тяжких потрав. 4) Не уживати соли, бо від сего штивніють кости. 5) Пережувати добре всяку поживу перед пілкненем. 6) Не пити підчас їдженя, тільки годину по їдженю. 7) Вправляти ся в глибокім відихуваню. 8) Уникати всяких зусиль — умучень.

— **Дрібні вісти.** В Тернополі обкрадено лікаря д-ра Витошинського на доволі високу квоту. Невисліджений злодій забрав 500 К готівки, кілька золотих і срібних годинників, золоту бранзолету, кілька штук золотих монет і будильник. — У Львові оснував ся «Славянський клуб».

Оповідки.

— **Репертуар львівського руского театру в Снятині.** (Саля власна коло ц. к. суду). Початок 7 1/2 веч. Білети продає Народна Торговля. В четвер 13. с. м. „Суета“ комедія в 4 діях Карпенка-Карого.

В суботу 15. с. м. „Барон циганів“, оперетка в 3 діях Стравса.

В неділю 16. с. м. „Маруся Богуславка“ історично-побутова драма зі спів. в 5 діях М. Старицького.

Ві второк 18. с. м. „Галька“ опера в 4 діях Монюшка.

В середу 19. с. м. „Лісова квітка“ конкурсова комедія в 4 діях Яновської.

— **Іменована.** Міністер рільництва іменовував асистента лісництва Ферд. Яворського завіда-телем лісів і домен, а елєва лісництва Генр. Стоцькевича асистентом.

— **Виказ жертв на цілі Руского Товариства педагогічного у Львові** за час від 1. січня до 31. липця 1908 (в коронах): А. Іванович Ярослав 3, урядники почт. з Кракова 9-07, о. П. Жолевич Курники 2-20, о. Кисілевський Незвиска 4, др. Бачинський Стрий 2, М. Перейма Фриштак 2, Антін Іванів Жидачів 2, Тома і Галя Головацкі Шешори 2, З. Лукавецкий Коломия 2, др. Озаркевич Городок 1-20, Й. Котецкий Краків 1, Он. Байса Віснич 5, о. Залеський Лобзів 4, Нат. Чубатий Тернопіль 1-06, Кипан Василь Жабка 1, Г. Угрин Львів 1, о. Н. Ленкий Коломия 3, Вітковицка Кути 14, Експ. Еп. К. Чехович Перемишль 50, ученики сем. учительської Львів 159-40, др. Озаркевич Городок (з розпродажі карток) 4-50, — (з розпродажі цеголок) 0-20, Кульчицкий Львів 4-40.

Матеріали до історії зносин Галичан з Буковинцями.

Ч. 115*).

Лист Гр. Воробкевича до Олекс. Барвінського. Львів 6/18 Січня 1869.

Друже мій єдиний!

Вашь любій білетъ пробудивъ мою небалість і подіктувавъ мені неотзовно писати до васъ і дякувати вамъ щиро за вашу ласкаву память. Зъ усіхъ моїхъ галицькихъ знакомихъ ви одинъ не забули за мене на новій рікъ, хотя то тільки формальности ті всі граціяції, але я приконаний, то ви, мій приятелю, тільки искрину свою привязанність для мене визказали. Прости Бігъ за ваші дружескі слова і вірте, що ви мені неждану утіху справили вашими любими і искринними словами. Най же дасть і вамъ Всетворецъ зъ роси і зъ води, най допустить васъ видіти ісповнені желанія ваші, — най допустить нарідъ руській великимъ і славнимъ бути.

Гай! Гай! коби то тільки сили, кілько волі доброї, робилось і писалось чимало, а то

зв'язані руки, брате, руки і вся душа і серце зв'язані невіжествомъ і недотепністю власною. Неправда то, що воля можетъ все перебороти і великого допяти; ні, мій друже! Воля тільки може хотіти — а більш нічого; безъ дару зъ више трудно що зділати. Боже мій! якъ би я щиро хотівъ красно і величаво писати, а тутъ на гсі боки недостатки і бракъ дару — чоловік тільки здихне і кине геть піуро і печально зкажетъ: Боже! чому я не годенъ.

А якъ Вамъ тамъ ся видеть въ Бережаняхъ? Школа завдасть вамъ труду богато, то правда, — але ци не сподобала ся тамъ яка свчоока Ляшка? Ге?! — або чарівниця руська?

Може вже пізналисте, що я нічого вже давно не пишу; зъ моїхъ прежнихъ перорачіівъ то вамъ ясно повинно бути — не могу, бракъ дару всему причина. — Зъ давнішихъ часівъ зістала ся ще одна баладка — прийміте ю яко вашу пасербицю.

Бувайте здорові, друже мій єдиний

Г. Воробкевич.

(До листу додана поезія: «Не гуси то, не лебеді старим Дніпром грають» — гл. „Поезії“, стор. 55 п. з. Фільненко).

Ч. 116.

Лист Осипа Барвінського до Із. Воробкевича. писаний 2. II. 1869.

Друже мій незабутний!

Вже зібрався я до тебе лист вислати, аж дістаю від Тебе та ще й з музичною композицією. Спасибіг тобі, щира душе, за так дорогий для нас даруночок, спасибіг не од мене одного, а од цілої громади вірних синів нашого безталанного народу. Зараз таки тожож дня одіслав я до Вахнянина, диригенса хору, що зібрався пошанувати пам'ятъ незабутного Кобзаря пропашчої волі, щоб влучилсь співати хороше. И сиравді уже почали учитись, тільки не знаю спевностию тобі сказати, чи вміють влучитись так трудний кусень співний. Особливо, кажуть, бас має дуже трудні місця. Однакож він не лижатиме у моїй скринці замкнений, дам я его і нашим семинарчикам, нехай співають. Як почую его одспіваного, скажу тобі, яке вражене зробить на мене, хоть я музики не зрозумію, однакож свої чуття, які у мині збудятця, вискажу.

(Дальше буде).

* Поміщені у вчерашнім числі два листи мають чергові числа 113 і 114.

читальня „Просвіти“ Шоломня 3, о. Федусевич Львів 5, Добромилський Чортків 10-10, Лемківський Банк (з пушки) 240, Філ. Тов-а педаг. Тернопіль 450, Я. Окуневський Поля 8, Пеленський Ст. Відень 250, З. Гордінський Райфайлів 6, Гр. Лакота Голодівка 4, Ів. Кушнір Суходоли 1, К. Редчук Зборів 30, о. Менцінський Малаїв 3, А. Бачинський Кліцко 1, о. Чабан Перемишль 2, о. Целевич Розточки 5, о. Баричко Бердиківці 6, Х. У. Тернопіль 1281, Самбірська українська молодіж 52-04, Н. Вербенець Перемишль 5, о. Д. Йосифович Середівці 3, А. Здерковська Львів 2, К. М. 0-20, VIII класа академічній гімназії 77-70, Андій Шеліга Залуче 2, о. А. Савоцький Мачишин 10, М. Пакар, В. Варшицький, Анд. Кримчук Руске ад Воля башт. 3, Лаврентий Фединський Мости великі 2, о. Тит. Хлібо-вицький, Ферлеїв 3-50, о. І. Яросевич в Рай-скім 5, І. Честинський Підярків 342, Читаль-ня „Просвіти“ Звенигород 1135, др. М. Кор-дуба Камінка струм 1, Філ. Тов-а педагогіч-ного, Тернопіль 450, Др. Ів. Ковач, Львів 2, Тов-о ім. Шевченка 10, Учень сем. учит. Львів 10, Дмитро Фелиндаш Вище 2, Подля-шецький Львів 10, о. Бачинський Заставе 2, о. Рабій Самбір 2, Домбровський Гаї ходорівські 3, К. Подляшецький Камінка струм. 10, Щер-батюк Калущ 4, Цегельська М. Чернівці 1, Л. Коритовський Краків 10, Й. Мандзик Снятин 2-70, Кивелюк Ів. Копичинці 2, І. Бродо-вич Турка 2, о. Ортинський Топільниця 4, др. Я. Вахнянин Рава руска 2, др. Гнати-шак Тшинец 2, Брацтво церк. Курники 6, Смолявський Мільно 3, Шухевич В. Львів 5, о. К. Петровський Переросля 6, о. В. Кушнір Лі-сники 3, П. Михайлюк Печеніжин 6, о. А. Са-воцький Мачошин 5, Гуналовський Підкамін 2, о. Курманович Запитів 2, Т. Павло Пробіжна 2, Читальня „Просвіти“ Бабина 6, Крамниця Бабина 2, Й. Гуменюк Козова 2, Монастир оо. Василян Букова 8, Е. Котович Гельзендорф 2, Ю. Семенович 1, о. совітник Сороки 2, Ів. Го-шовський Кринос 2, І. Гошоватюк Рожен ве-ликий 1, о. В. Кліш Сіява 2. (Дальше буде).

Наука, штука і література

— Бібліотека аматорських театрів: Ч. 1. Е. Ростанд: „Романтичні“ комедія в трьох діях. Переклав Франц Коковський. Накладом Йосифа Стадника, Чернівці 1908. Ціна 1 К. — Ч. 2. „Перше повмирали а потім повіча-чали ся, або заручини по смерті“, ко-медія з маломіщанського життя в 2 діях. (З велико-руського свобідний переклад). Наклад Стадника, Чернівці 1908. Ціна 60 сот. Голо-вний склад в книгарні Наук. Тов-а ім. Шев-ченка у Львові. Щоби заспокоїти хоч в часті недостачу відповідних видавництв для ама-торських представлень, почав директор руского театру Т. Стадник видавати згадану бібліоте-ку, з якої появили ся вже два випуски. Дум-ка дуже щаслива, бо брак сего рода літера-тури дає ся сильно відчутти особливо на се-лах. Коби лише в дальших випусках появля-ли ся штуки, відповідні в першій мірі для сільських вистав. Незабаром мають появи-ти ся: „Перехитрили“ комедія М. Л. Кропивни-цького і „Користна посада“ комедія Остров-ського.

Телеграми

в дня 12. серпня.

Борислав. Закон Oil City вже майже за-гашений, горять ще газні малими полуміннями.
Царгород. Султан санкціонував ухвалу міністрів в справі упрямління платні уряд-никам.
Кронберг. Анг. король Едвард прибув ту вчора рано. На дворці привітав его нім. цісар Вільгельм і геський князь Фридрих Кароль. Привітане обох монархів було вельми сер-дечне.

Видає і відповідає за редакцію Семен Горук.

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ

Готель, реставрація і каварня — ріг ул. Сикстускої і Косцюшка у Львові.

Приїхали дня 11. с. м.: Єлена Левіцка, Коломия; Зофія і Теодор Пасічянські, Маку-нів; Кипріян Малик, Підгайці; Гринь Коесак, Козова; др. Ярослав Вахнянин, Рава руска; Николай Барановський, Торки; Сильван Барановський, Торки; Сильвестер Герасимович, Шер-шенівці; Михайло Зацерковний, Водники; Фи-лемон Ковальський, Покрівці; Евстахій Крохма-люк, Вишнівчичи; Ілія Гаврилюк, Перемишль; Василь Романовський, Буск; Іван Ленкавський, Мости великі; Михайло Солодуха, Рава руска; Роман Леонтович, Рава руска; Лев Рогатин, Золочів; Михайло Бухберг, Броди; Володимир Сабат, Сколе; о. Григорій Содомора, Ново-сілки.

Лікар внутрішних недуг

Др. Мирок Вахняник

мешкає тепер

при ул. Зіжоровича ч. 5. у Львові.

13. серпня останахке представлеке.

Цирк К. Сірот

у Львові, пл. Збіжева.

Нині в середу о 9. год. вечер

рішаюча борба

Абс П. проти Вахтурова

Вільні змаганя

Циганевича проти Вебера

Галерия 50 сотиків.

В середу 12. предостанне представлене.

Кураційний і столовий ви-ноград

найкрасної якості, щоденно свіжо зриваний, 5 кільограмова пачка franco 3 K 50 сот.

L. Altneu, Versecz 4. Ungarn.

(7—12)

РУСИНИ! Жадайте у всіх трафіках, торговлях і крамницях лише туток і паперців з першої галицько-руської фабрики Евгєна Білінського в Збаражї.

З доходу сеї фабрики йде 35% на будову церкви в Сеняві, 10% на школи і бурси тов. педагогічного, а 5% на сироти і вдови по священниках.

Держім ся покликву:

Свій до свого!

Поручає ся дешево і совісне

Артистично ритівниче заведєне

А. ЗІГМАНА

— у Львові, ул. Сикстуска ч. 14. —

Робітня металевих і кавчукових

печаток.

Монограми, герби і всякі гравури — ви-віски ритовані і лянї, прасовані бляхи для сторожий і товариств. — Поручає ся яко доставець ріжних руских товариств і Урядів парохїяльних. (38—?)

Оголошенє для Хліборобів!

Довідуємо ся на жаль, що несовісні гандлярї штучними навозами в сей спосіб ошукують рільників, що накидують ему який небудь нав'яз, а розумієсь, лихий, без вагляду на се, чи він відповідний на рілю чи ні. Щоби охоронити нашого рільника від такого визи-ску, оголошуємо, що **Спілка для господарства і торгівлі в Перемишлі** зовсім дармо порадить кождому, який потрібний є нав'яз на его рілю, належить тільки подати в приближеню прик-мети рілі, а іменно, чи она легка чи тяжка, чи перемакальна чи ні, чи середно лиха чи зовсім лиха. Хто не хоче дати ся визискати, най користає з готовости поради нашого оди-ногого в тім роді **Спілки для господарства і торгівлі в Перемишлі**.

Товариство взаїмних обезпечєнь

„Дністер“

у Львові, при улиці Рускій ч. 20. (дім власний).

приймає обезпечєня будинків, всяких річий до-машних і господарських, збіжя і паші против шкід від пожару.

Шкоди ліквідує і виплачує „Дністер“ з найбільшою скоростю. Оцінка шкід відбу-ває ся в присутности 2 господарів членів. Дотепер виплатив „Дністер“ 15.885 відшкодо-вань в сумі вісім і пів міліона корон.

Зиск по скінченім році звертає ся чле-нам. Звороти за р. 1908 і 1907 вивосили по 10 проц.

Банк красвий у Львові і в Чернівцях, Ка-са ощадности у Львові, Руска Щадниця в Перемишлі приймають поліси „Дністра“ при уділюваню позички.

На жите можна обезпечити ся через „Дністер“ в Краївскім Товаристві.

Агенції „Дністра“ находять ся в кождім місті і в многих селах; там, де еще не ро-бить инший агент „Дністра“, можуть пись-менні селяни старати ся о уділенє агенції. До тепер заробали агенти 1,142,108 корон провізії.

Фонди Товариства 31/12 1907:

Фонд резервовий	K 1,003,364—
„ резерви премій	„ 613,720—
„ спец. на звороти	„ 50,989—
„ на ріжницю курсів	„ 3,437—
„ резерви спеціальної	„ 35,000—
„ емерит. урядників	„ 218,364—
инші фонди заеомотрєня	„ 40,000—
Разом сума	K 1,964,824—

Селяне! асекуруйте ся від шкід огневих!

Розклад залізничних поїздів

важний від 1. мая 1908.

До Львова приходять з	рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ночи
Кракова	5:50	8:55	1:30	5:45	9:50
Кракова	7:25	9:50	—	8:40	2:30
Ряшева	—	—	1:10	—	—
Підволочиск	7:20	12:00	2:15	5:40	10:30
Черновець	8:07	—	2:05	5:57	9:30
Черновець	—	—	—	—	12:20
Станиславова	5:40	—	—	—	—
Коломиї	—	10:20	—	—	—
Стрия	7:29	11:43	3:50	—	11:00
Пустомит	7:29	11:43	3:50	—	11:00
Самбора	8:00	10:30	2:00	—	9:10
Любіня	8:00	10:30	2:00	9:10	—
Рава рускої	7:10	12:40	4:50	—	—
Янова	8:26	1:15	5:00	9:25	10:10†
Брухович	7:10	—	12:40	4:50	8:20
Брухович	8:15	—	—	—	—
Зимної води	5:50	7:25	1:10	5:45	9:50

Зі Львова відходять до	рано	перед пол.	по полуд	вечер	в ночи
Кракова	3:50	8:25	2:45	7:00	11:15
Кракова	—	8:40	6:12	7:35	12:45
Ряшева	—	—	3:30	—	—
Підволочиск	6:20	10:40	2:16	7:45	11:10
Черновець	6:10	9:35	2:23	—	10:38
Черновець	—	—	—	—	2:50
Станиславова	—	—	—	2:40	—
Коломиї	—	—	—	6:03	—
Стрия	7:30	—	2:25	6:42	11:25
Пустомит	7:30	—	2:25	6:42	11:25
Самбора	6:00	9:05	4:00	—	10:45
Любіня	6:00	9:05	—	4:00	10:45
Рава рускої	6:14	11:05	—	7:10	11:35†
Янова	6:58	9:15	1:35†	3:35	8:30
Брухович	7:21	11:05	—	—	—
Брухович	6:14	—	3:35	7:10	11:35†
Зимної води	3:50	8:40	3:30	7:35	11:15

ЗАМІТКА: Поспінші поїзди печатані товстим дру-ком. — Поїзди ідучі лише в неділі означені †.

З друкарні В. А. Шийкєвського.

